

prima instanță - L. Ursu,
instanța de apel –A. Panov, M. Moraru. A. Minciuna,

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni „JLC”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către societatea pe acțiuni „JLC” împotriva societății pe acțiuni „Automat” și a intervenientului accesoriu executorul judecătoresc Gorobeț Ruslan cu privire la restituirea bunului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de către societatea pe acțiuni „JLC”, și s-a menținut hotărârea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 12 iunie 2015,

c o n s t a ț ă :

La 09 octombrie 2014 societatea pe acțiuni „JLC” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Automat” a intervenientului accesoriu executorul judecătoresc Gorobeț Ruslan în care a solicitat obligarea societății pe acțiuni „Automat” să restituie frigiderul de marca UGUR UDD300SC.

În motivarea acțiunii a reiterat că, în baza contractului nr.1765 din 08 iulie 2009 privind transmiterea în locațiune și a actului de predare-primire din 08 iulie 2009 societatea pe acțiuni „JLC” a transmit cu titlu de folosință societății cu răspundere limitată „Ancorid-Com” frigiderul de marca UGUR UDD300SC, seria nr. 12302210600091660051.

Susține că în anul 2011 din sursele media a aflat că, de către executorul judecătoresc Gorobeț Ruslan a fost inițiată procedura de sechestrare a bunurilor societății cu răspundere limitată „Ancorid-Com”, iar frigiderul de marca UGUR UDD300SC, ce aparține cu drept de proprietate societății pe acțiuni „JLC” a fost transmit societății pe acțiuni „Automat”.

Ulterior printr-o reclamație a solicitat executorului judecătoresc restituirea bunului, însă acesta nu a dat curs solicitării.

La 16 mai 2011 și 05 iulie 2011 societatea pe acțiuni „JLC” repetat a expediat executorului judecătoresc și societății pe acțiuni „Automat” reclamații privind

restituirea bunului, acestea fiind rămase fără de răspuns.

Consideră reclamantul că acțiunile executorului judecătoresc de transmitere a bunului societății pe acțiuni „Automat” sunt abuzive și neîntemeiate, deoarece societatea cu răspundere limitată „Ancorid-Com” nu deținea bunul cu drept de proprietate, ci doar cu drept de folosință.

Prin hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 12 iunie 2015 s-a respins acțiunea înaintată de societatea pe acțiuni „JLC”, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015 s-a respins apelul declarat de către societatea pe acțiuni „JLC” și s-a menținut hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 12 iunie 2015.

La 09 februarie 2016 societatea pe acțiuni „JLC” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, și a hotărîrii judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 12 iunie 2015, cerînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi decizii de admitere a pretențiilor indicate în cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurentul a reiterat că, instanța de apel incorect a interpretat faptul că între părți nu există relații contractuale și nu are dreptul de revendicare a bunului, deoarece la caz sunt aplicabile prevederile art. 374 Codul civil.

Menționează că prin soluția instanțelor investite cu judecarea fondului s-a încălcat dreptul de proprietate al reclamantului indicat în art.1 al Protocolului 1, al Convenției CEDO. Totodată prin acțiunile executorului judecătoresc, constată că întemeiate de către instanța de judecată s-a admis o ingerință în dreptul de proprietate al recurentului asupra frigiderei din partea unei autorități publice.

Consideră recurentul, că instanța nu a constatat și elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile expuse în decizia instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 29 martie 2016 societatea pe acțiuni „Automat” a indicat că argumentele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate și nefondate. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d.98), decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 03 decembrie 2015, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la

09 februarie 2016 este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor

stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de societatea pe acțiuni „JLC” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către societatea pe acțiuni „JLC”, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători

Valeriu Doagă

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari